

Випуск № 38
Грудень 2023

Дніпровська Січ

Козацький дитячий часопис

Київська гімназія №283

Дніпровська Січ №38 (2023)

- 3 Нація нескорених: від козаків до сучасності
- 10 90-ті роковини Голодомору
- 11 Козак – це особливий стан душі!
- 13 Народжені бути вільними
- 17 Дух української нації
- 21 Ми нащадки козацького роду
- 23 Наш шлях до першоджерел
- 25 Мова – це доля нашого народу...
- 27 Озброєні знаннями з безпечної поведінки
- 29 Крок за кроком йдемо до Миру
- 30 Шляхами патріотів
- 31 Нас не подолати!
- 31 Бабин Яр – пам'ять, що об'єднує
- 33 Незабутня зустріч із захисником
- 33 Ми – українці!
- 35 Добрих справ багато не буває
- 36 Подорож в минуле
- 37 Історія пожежництва на теренах Києва
- 38 Жива історія
- 39 Вічне місто
- 40 Загадки трипільської культури
- 41 Два народи – одне серце...
- 41 Треба багато вчитись, щоби знати хоч трішки
- 42 Осіння подорож...

Головний редактор В.М. Гнатюк
 Голова прес-центру М.А. Швед
 Керівник науково-методичного центру Л.О. Сівковська
sh283@ukr.net

НАЦІЯ НЕСКОРЕНИХ: ВІД КОЗАКІВ ДО СУЧАСНОСТІ

Урочистості до 20 річниці з дня утворення
ВГКДО «Дніпровська Січ»

Дорога козацька громадо! – з такими словами звернувся до присутніх головний отаман Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ», заслужений працівник освіти України Володимир Гнатюк. – У тривожний і неспокійний час ми зібралися, щоб відзначити 20-ту річницю з дня утворення «Дніпровської Січі». У дні російсько-української війни гинуть наші славні воїни-герої. Їх подвиги назавжди залишаться в наших серцях, щоб стати символами незламності козацького духу, нескореності нації. Як пророче писав «витаєзь молодой української поезії» Василь Симоненко:

*Народ мій є! В його гарячих жилах
Козацька кров пульсує і гуде.*

Головний отаман наголосив на тому, що виховання молодого покоління ґрунтується на історичних перемогах від Княжої доби, Козацької держави, Українських січових стрільців, Української повстанської армії, армії УНР до героїв Небесної сотні, АТО та героїв російсько-української війни. Захищати свою Вітчизну – це священний обов'язок кожного громадянина України.

За двадцять років чимало відомих державних і громадських діячів, письменників, артистів відвідали козацьку організацію. Головами Наглядової ради були Герої України Борис Олійник, Левко Лук'яненко, нині її очолює Голова Національної спілки письменників України Михайло Сидоржевський. Козацька дитяча організація тісно співпрацює з Національною гвардією України, «Афгано-Чорнобильським братством «Побратими», Центром патріотичного

виховання дітей та молоді «Юний прикордонник», серед яких слід назвати: полковника Віктора Голубівського, генерала козацтва Петра Даневича, заслуженого працівника культури України Георгія Даценка, козацьку Берегиню Марію Швед, Валерія Константинова, який нині воює з російськими орками. У різні роки, на різних патріотичних заходах члени козацької організації зустрічалися з Президентами України Віктором Ющенком, Петром Порошенком, Володимиром Зеленським. У дні війни козацькі загони беруть участь у плетінні маскувальних камуфляжних сіток, пишуть листи воїнам на фронт, проводять благодійні акції, а за виручені кошти купують старлінки, рації, цифрові радіостанції. Події, заходи, екскурсії, спортивні змагання, уроки мужності регулярно знаходять місце на сторінках козацького дитячого часопису «Дніпровська Січ», якому у 2024 році виповнюється 20 років.

Козацький керманч висловив упевненість, що війна ще більше згуртує ряди «Дніпровської Січі», додасть гарту і віри, що ворог не здолає козацький рід. Наша сила у нашій вірі і безмежній любові до неньки-України.

Головний отаман запросив до вітального слова почесних гостей, які відвідали козацьку гімназію.

Михайло Сидоржевський, голова Національної спілки письменників України, голова Наглядової ради ВГКДО «Дніпровська Січ»

Шановні друзі, учасники ювілейного заходу! Ми живемо у час російсько-української війни, і є цілий ряд причин, чому вона почалася. Одна з них полягає в тому, що держава значною мірою нехтувала національно-патріотичним вихованням. Багато чого ми не зробили за попередні десятиліття, що призвело сьогодні до тисячі жертв, втрат, які переживає наш народ. Це один із наслідків нехтування справою військово-патріотичного виховання, піднесення духу нашого народу, насамперед, молодого покоління, бо дух, насправді, животворить. І у Священному писанні сказано, що спочатку було слово і це дійсно працює, бо за шмат ковбаси люди не піднімаються на боротьбу за перемогу. Вони йдуть за іншими символами, знаками, насамперед, духовними,

які передаються через виховання з перших днів навчання. Надзвичайно важливим є сьогодні питання культури, історії, яку ви вивчаєте. В культурі зберігається генетичний код нації, бо без нашої мови, традицій, освіти, без ідентичності нашої ми будемо як перекотиполе на полях, а не вітрами. Бо народ тримає культура, духовність – ось сила народу і, звичайно, зброя. Зброя тоді сильна, коли народ мотивований до захисту своєї Вітчизни, особливо сьогодні, коли такі страшні загрози для нашої держави і жахливі події, які відбуваються у світі, практично, щодня. Україна прямує до західних інституцій у своєму векторному розвитку, європейського союзу і НАТО, і що цікаво: у переліку вимог наших партнерів, наших західних інституцій, до яких ми йдемо, значиться верховенство права, війська, свобода підприємництва й інші речі демократичної держави. Нам треба пройти непростий шлях, щоб стати частиною європейських і євроатлантичних спільнот. Існує загроза не лише зі сходу, півночі, існує інша загроза: розмивання української культури в теперішньому політичному мейнстрімі, тому настільки важливим є сьогодні берегти, плекати нашу українську національну культуру. І ви це робите. Я висловлюю щирю вдячність Володимиру Миколайовичу і всім, хто працює, педагогічному колективу, які формують національно-вихованих молодих людей, які прийдуть в доросле життя вже підготовленими, мислячими, освіченими українцями. Вітаю вас з ювілеєм. Слава Україні!

Олександр Сасько, голова спілки офіцерів України, полковник

Українське військо чинить запеклий опір та вивільняє наші території. Непросто це дається, воїни Збройних сил стікають кров'ю, та, завдячуючи їм, ми можемо сьогодні в цій залі відзначати ті свята, на які ми здатні, і які є нашими. Друга армія в світі, яка воює в Україні, вона і в нас друга, бо наша армія перша. Члени спілки офіцерів України кожен день виконують свій громадянський обов'язок на всіх напрямках. Я хочу передати щирі вітання від голови Кропивницької організації спілки офіцерів України, командира дев'ятого стрілецького окремого підрозділу, підполковника Андрія Бойка, голови Севастопольської спілки офіцерів України, полковника Тимура Баратова, керівника Лубенського добровольчого формування територіальних громад, підполковника Миколи Залешка. Спілка офіцерів України щиро вітає козацьку дитячу організацію, молодих козачат з 20-річчям. Бажаємо Вам козачої наснаги, любові дітей, поваги батьків, щоб козацькі вміння і навички були лише потрібні на олімпіадах, змаганнях, творчих конкурсах. А всім нам Перемоги і Миру!

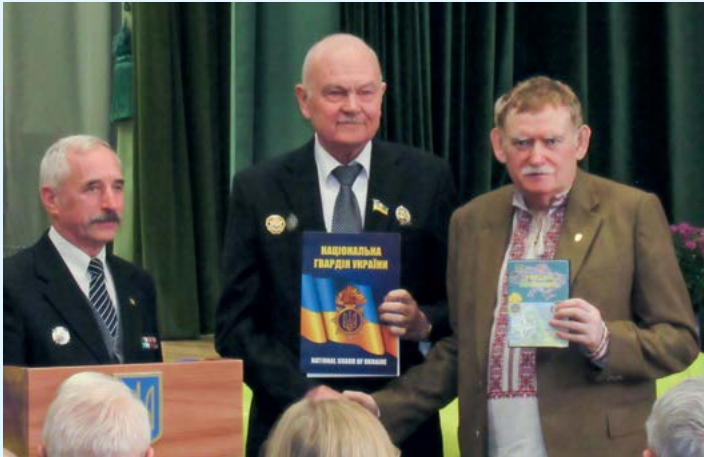
Віктор Голумбівський, начальник відділу цивільно-військового співробітництва Національної гвардії України, полковник

Ми боремося за наше майбутнє. І саме в цьому залі і є наше майбутнє, майбутнє України. Багато років нас об'єднує спільна праця в площині національно-патріотичного виховання дітей та учнівської молоді. Я вдячний козацькій гімназії і управлінню освіти району, які об'єдналися та допомагали нашим хлопцям і дівчатам благодійними акціями, грошовими пожертвами, військовою амуніцією. Я особисто причетний до важливих заходів, які сприяють пришвидшенню перемоги й об'єднують учнів у прагненні творити добро своїми руками. Наша нація єдина. І воїни Збройних сил ро-

зуміють, що за ними доля Вітчизни. Висловлюю щире подяку козацькій дитячій організації «Дніпровська Січ» за вияв козацького духу, стійкості і мужності під час воєнного стану. Разом до Перемоги!

Георгій Даценко, заслужений працівник культури України

Майже 20 років ми знаходимося поряд з козацькою організацією. Всі ваші гарні справи – це також і наша участь. Можна згадати толоку у Мистецькому арсеналі, перший з'їзд громадських організацій в Гідропарку, Всеукраїнський козацький дитячий форум «Козацько-лицарський гарт дітей та молоді». Так, Національна гвардія була поруч з вами і залишається з вами. Хочу вручити диски від ветеранської організації «Україна перемаже». Ви є наше майбутнє і з перших днів війни робите все можливе для настання нашої перемоги.

Вікторія Ткаченко, начальниця відділу позашкільної освіти і виховання Департаменту освіти і науки міста Києва

Дякую козацькій дитячій організації за те, що вона все робить для того, щоб наблизити перемогу. Ви на кращих історичних традиціях виховуєте дітей та учнівську молодь, бо діти є наше майбутнє. Маю честь передати від директора Департаменту освіти і науки м Києва Олени Григорівни Фіданян Подяку колективу гімназії № 283 за свідому громадянську позицію, самовіддану працю та вагомий внесок у національно-патріотичне виховання дітей та учнівської молоді в умовах воєнного стану.

Мар'яна Майорова, завідувачка сектору освітньої інформації та промоції Деснянського районного управління освіти міста Києва

Дорогі члени козацької організації! Ви покликані творити нову могутню і справедливую державу. Ви патріоти країни і патріоти нації. Бережіть любов до Вітчизни в своїх серцях і пам'ятайте, що тільки разом можна подолати ворога. Дякую педагогам, які вселяють у вас надію і віру в те, що козацькому роду нема переводу. Бажаю витримки і поваги один до одного. У воєнний час ми всі об'єднані надією на перемогу. Так, сьогодні непросто навчатися і здобувати знання. Але ми подолаємо всі перешкоди, бо козацький дух нікому не здолати.

На ювілейному заході крім тих, хто звернувся з вітальним словом до членів ВГКДО «Дніпровська Січ», були присутні: генерал-майор Володимир Бондарчук, голова ревізійної комісії Співки офіцерів України, командир «Журналістського батальйону» Нурієв Альтан, перший заступник голови Наглядової ради, генерал козацтва Петро Даневич, голова

ГО «Афгано-Чорнобильське братство «Побратими», полковник Віктор Пономаренко, директорка бібліотеки Центрального будинку офіцерів Тетяна Алісова, директорка СНВК «Деснянка» Людмила Діденко, директорка ЦДЮТ Наталія Кібардіна, головний спеціаліст відділу позашкільної освіти та виховання Департаменту освіти і науки м. Києва Олександр Сергєєв.

У вітальному листі особливо тепло і щиро звучить звернення до головного отамана Ради козацької старшини Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ», директора гімназії Володимира Гнатюка **заступника голови Київської міської державної адміністрації Ганни Старостенко**. «Шановний пане Володимире! Щиро вітаю Вас з 20-річчям з дня утворення Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ» та бажаю миру, міцності духу, оптимізму, наснаги та нових звершень у Вашій діяльності. У нинішніх надзвичайно складних обставинах, коли підступний ворог вдерся на нашу землю, Ваша громадська організація робить велику справу для нашого рідного міста Києва та України в цілому, виховуючи молодь в національно-патріотичному дусі, любові до нашої країни, зацікавлюючи її до вивчення історії України, та готує до творчої праці, військової служби та захисту нашої Вітчизни. Користуючись нагодою, висловлюю подяку Вам, шановний Володимире Миколайовичу, та Вашій громадській організації за багаторічну плідну працю, високий професіоналізм, вагомий внесок у розвиток освітнього процесу та бажаю успіхів і процвітання на цій ниві. З повагою, щиро Ганна Старостенко.»

Відзнакою «Козацька звитяга» за заслуги у відродженні історичних, патріотичних, культурних традицій українського козацтва, активну участь у розбудові Всеукраїнської громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ» нагороджені класні керівники козацьких загонів: Гон-

чар О.М., Даневич С.М., Данилюк Т.А., Дейнека Н.С., Демчик С.М., Дьоміна М.В., Ершова К.М., Кучерук Г.А., Литвинюк Л.О., Неділько О.С., Радецька Т.Д., Романюк Р.О., Рудкова А.А., Якименко О.С., вчитель предмету «Захист України» Гулько В.І., заступник директора гімназії Мошковський О.В., перший

заступник голови Наглядової ради ВГКДО «Дніпровська Січ» Даневич П.М., перший заступник головного отамана ВГКДО «Дніпровська Січ» Даценко Г.Г., член козацької старшини Шатунов А.В., керівник естрадно-духового оркестру «Візерунки» Куліш О.П.; особливою відзнакою «Козацька звитяга» з барельєфом Берегині нагороджена М.А. Швед; за відродження козацького дитячого руху на теренах України орденом Слави I ступеня «Дніпровської Січі» нагороджені В.М. Голумбівський, Н.А Мухіна-Швець, Л.О. Сівковська, А.Б Усата, орденом

Слави II ступеня «Дніпровської Січі» нагороджені Анна Журавльова, Варвара Луців, Олександра Миропольська; відзнакою ВГКДО «Дніпровська Січ» за активну участь у розбудові громадської козацької дитячої організації «Дніпровська Січ», вияв високих патріотичних почуттів, громадянської свідомості і організованості у воєнний час нагороджені козацькі загони імені Івана Сірка, Івана Мазепи та Івана Гонти.

Прес-центр

90-ТІ РОКОВИНИ ГОЛОДОМОРУ

Щорічно в четверту суботу листопада на підставі президентських Указів 1998 та 2007 років українці відзначають День пам'яті жертв Голодоморів. Голод – зброя геноциду, повинен був забрати не лише життя мільйонів українців, а й вбити їх гідність, перетворити на безлику масу. Та Голодомор не зламав, не змусив зрадити своє національне «я». Минуло дев'ять десятиліть від тих подій. Учні гімназії відвідали районну бібліотеку і долучилися до заходів з нагоди 90-их роковин Голодомору в Україні. Старшокласники прослухати лекцію «Голодомор 1932-1933 – це геноцид українського народу», вшанували пам'ять загиблих.

Прес-центр

Захиснику України

У нашій Вкраїні війни рваний слід,
Серця мужні б'ються за волю і світ.
І в морі вогню смертоносної сталі,
Гартується мужність і міць небувалі.
Під кольором стяга, де неба блакить,
Лягає на ниву, що сонцем горить,
На битву зі злом стали Воїни Світла,
Щоб цвіт перемоги над нами розквітнув.
І згине все зло... Чи загояться рани?
...душі загиблих підуть з журавлями,
де кров їх пролита, там маки розквітнуть,
І пам'ять про них буде з нами довіку.
І в мирному завтра, крізь ночі та грози,
Ворог сконає і ми переможем!

Роман Віхтюк, учень 7-Г класу

КОЗАК — ЦЕ ОСОБЛИВИЙ СТАН ДУШІ!

Українське козацтво – унікальне явище в історії нашого народу. Козаки живуть в усній народній творчості, народних піснях та думах. Бо козак – це не просто сила, це особливий стан душі. В уявленнях українців – це звитязний воїн, що не розлучається з шаблею, захисник Вітчизни, оборонець прав, віри, звичаїв та гідності кожного, хто живе під небом України. Саме в козацтві проявився творчий і волелюбний дух наших предків, що передається від батька до сина, і нинішні покоління українців, що відважно захищають суверенну Україну, довели, що є гідними нащадками слави і звитяги безстрашних пращурів-запорожців. Через козацтво створювалася наша історія, і кожен з нас не тільки причетний, а й відповідальний за неї. Юнь є рушійною силою українського суспільства, яка повинна перейматися ідеєю незалежності і свободи, саме їй потрібно буде підняти і розбудувати нашу державу. Одним із джерел формування патріотичних переконань, любові до рідної землі, до своєї Батьківщини є ось такі заходи, як наша посвята в козачата. Учні 5-го класу – нове покоління дітей. Вони красиві, сучасні, допитливі та розумні, маленькі патріоти рідної землі, бо вже відчували жахи війни, і вони, як і ми, прагнуть перемоги. Мої вихованці свідомо чи підсвідомо асоціюють власне «я» із тими подіями, якими живе сьогодні країна. За цим поколінням наше майбутнє, їм відбудувати нашу державу. Вірю, що на них можна покласти, а

ми, звичайно, допоможемо становленню їх патріотичних переконань. Так тримати, рідна гімназіє!

**Вікторія Демиденко,
класний керівник 5-А класу**

11 жовтня 2023 р. в нашій гімназії відбулась посвята в козачата. Мала чудову нагоду бути присутньою на концерті та отримати велике задоволення від виступу дітей та їх класних керівників. Хочу висловити вдячність організаторам, учителям, учням та всім, хто мав причетність до «Посвяти». Юними українцями було розкрито тему незламності та сили козацького роду, проведено паралелі між минулим та сьогоденням, яке, як ніколи, відображає мужність наших героїв у протистоянні з ворогом. Кожен клас мав свій

окремий виступ, але всіх об'єднувало славне героїчне минуле та сучасне. Неймовірні українські костюми, музичний супровід, танці, вірші, пісні – все це створило прекрасну атмосферу козацького духу та додало впевненості в тому, що наша юнь продовжить звичаї та традиції українського народу, що ми переможемо, що Україна обов'язково буде суверенною, незалежною та однією з найкращих країн світу! Слава Героям!

**Світлана Майданик,
мама учня 5-А класу**

11 жовтня в нашій гімназії відбулось традиційне свято для 5-х класів – посвята в козачата. Усі п'ять класів із своїми класними керівниками ретельно готувались цілий місяць. Ми вивчили вірші та танцювальні номери, підготували українське вбрання для виступу і в зазначений день зібралися на сцені. Найбільше мені сподобався номер, де ми з хлопцями виконували танець із козацькими шаблями. Я вважаю, що наш загін Байди Вишневецького гарно впорався з презентацією та добре представив наш 5-А клас у цьому дійстві. Було дуже приємно отримати посвідчення козака та бурхливі оплески від батьків та гостей свята.

Даніїл Скринник, учень 5-А класу

11 жовтня наша сім'я була запрошена в гімназію на свято «Посвята в козачата» нашого сина п'ятикласника Скринника Даніїла. Ми були приємно вражені виступом дітей. Вони були добре підготовлені, чудово та старанно співали, гарно розказували вірші. У той час, коли в Україні триває війна, діти у своїх виступах розкривали зовсім не дитячі теми – і це було чуттєво до сліз. На святі панувала надзвичайно щира

та патріотична атмосфера. Діти в піснях передавали вдячність своїм родинам і захисникам Батьківщини. Усі батьки та гості свята із захопленням спостерігали за дітками та підтримували їх оплесками. Велика подяка всім дітям, класному керівнику Вікторії Дмитрівні, організаторам свята та адміністрації гімназії за таке чудове свято. Молодці!

Сім'я Скринник

Це найкращий мій день! «Посвята в козачата» – одне з чудових свят нашої гімназії, у якому беруть участь усі п'ятикласники. Я вражена і задоволена святом. Ми виступили дуже гарно. Нас підтримували всі і під час репетицій, і на сцені. Оплески гля-

дачів, схвальні вигуки козацької старшини нас просто окрили. Мені сподобались виступи і 5-Б, 5-В класів. Це було свято, яке подарувало багато посмішок. Це був найкращий мій день.

Оксана Семеренко, учениця 5-А класу

НАРОДЖЕНІ БУТИ ВІЛЬНИМИ

Одним із головних свят українського козацтва є Покрова Пресвятої Богородиці. Історія його сягає часів України-Русі і має своє продовження в серцях кожного гімназиста. Адже саме в ці дні в гімназії відбувається знаменна подія – Посвята п'ятикласників у козацата. Протягом невеликого проміжку часу діти, які прийшли з різних навчальних закладів, готуючи свій виступ, гуртуються у дитячий колектив, у якому панує атмосфера взаєморозуміння та взаємоповаги. Виступ перед глядачами – це перша можливість проявити свої музичні, вокальні, танцювальні та декламаторські здібності. У підготовчий період учні 5-Б класу ознайомились із звичаями запорожців та життєписом гетьмана України Богдана Хмельницького, славне ім'я якого відтепер носитиме наш козацький загін. Героїзм, відданість, мужність передаються від покоління до покоління, наші сучасні лицарі-оборонці російсько-української війни – це продовжувачі волелюбства. Так само, як вільні духом пращури-козаки виборювали свободу нашого

народу, незламні герої-українці, нинішні захисники і захисниці, женуть клятого ворога з наших земель, виборюючи незалежність неньки-України, яка є, була і буде величною і вільною державою. До щему в серці лунали вірші з уст п'ятикласників:

*Повстанемо пліч-о-пліч, не здамося,
В єднанні – запорука перемоги.
Щоб націю здолати не вдалося,
На нашій боці – правда, віра, Бог.*

*Ми усе здолаємо! Буде перемога!
Відбудуємо разом неньку-Україну.
Та не раз згадається сигнал тривоги,
В укритті уроки та пісні.*

Щиро вірю, що гімназійні роки юних козаків та козачок пройдуть під мирним небом в успішній та вільній Україні!

Катерина Єршова,
класний керівник 5-Б класу

Хочу поділитися своїми враженнями від перших місяців навчання в нашій гімназії. Мені тут цікаво, комфортно. Дуже сподобалась посвята. Мене вразив сам процес підготовки. Учні нашого класу краще пізнали один одного і здружилися. Великих зусиль доклала наша Катерина Михайлівна. І ми за це їй дуже вдячні. Посвята пройшла чу-

дово. А на канікулах наша невтомна Катерина Михайлівна організувала екскурсію по Києву. Ми гуляли містом і раділи тому, що маємо таку можливість. Було дуже весело, ми гарно провели час. Я рада, що навчаюся в нашій гімназії.

Уляна Гарбуза, учениця 5-Б класу

Мій новий навчальний рік розпочався у козацькій гімназії. Мене зустріли тут привітно. Я навіть і не очікував, що буде настільки цікаво навчатися. Я отримав багато позитивних емоцій від посвяти в козачата. Було зовсім не страшно виступати на сцені, оскільки ми були всі разом – усім класом, як один гурт, підтримували одне одного,

ніби справжні козаки та козачки. Навіть на осінніх канікулах не обійшлося без однокласників: ми своєю дружньою командою разом з нашим класним керівником побували на пізнавальній екскурсії, відвідавши цікаві історичні місця Києва.

Олександр Титаренко, учень 5-Б класу

Мені дуже подобається навчатися в гімназії. Усі вчителі цікаво викладають навчальний матеріал, завжди відповідають на запитання, якщо щось не зрозуміло. Особливо вразила посвята в козачата. Під час репетицій ми ще більше потоваришували, клас став командою. Дуже сподобалось виступати

на сцені, усі були зібраними і відповідальними. А під час канікул ми з класом поїхали на екскурсію. Для мене це вперше, тож враження чудові. Ми гуляли Києвом, дізнались багато історичних фактів про наше славне місто. Хочу ще :)

Дарина Дяченко, учениця 5-Б класу

Я дуже щаслива, що навчаюся у козацькій гімназії. У мене з'явилося багато нових друзів, талановитих учителів та цікавих предметів. Нам не нудно. На уроках обслуговуючої праці ми вишили гарний рушничок. На уроках української мови дуже цікаво, бо Катерина Михайлівна доступно розповідає нові

теми та часто жартує. Кожен день наповнений радістю, учителі по-доброму ставляться до кожного з нас. За цей час навчання відбулося так багато цікавого: посвята у козачата, екскурсія вулицями Києва та науково-практична конференція до Дня української писемності. Посвята була 11 жовтня. Я дуже хвилювалась, але все було добре. Класний керівник Катерина Михайлівна чудово організувала наш виступ, підтримувала та допомагала нам. Мені дуже сподобалося виступати з однокласниками на одній сцені. А потім була екскурсія містом. Ми змогли подивитися на мальовничу природу Києва, бачили найвищий будинок столиці, пройшли вулицю Хрещатик, були на Майдані Незалежності, гуляли на Пейзажній алеї та заходили до Михайлівського Золотоверхого собору. Дякую за цей час. І це тільки початок!

Єва Деледивка, учениця 5-Б класу

Мені подобається навчатися в гімназії. Учителі уважні та доброзичливі, уроки цікаві. Класному керівнику Катерині Михайлівні особлива подяка за посвяту в козачата. Вона зуміла нас об'єднати, прищепити інтерес до минулого, яке зв'язане з нашим героїчним сучасним.

**Володимир Єфімов,
учень 5-Б класу**

Мені подобається навчатись у гімназії, дуже багато нового та невідомого для мене. Мені сподобалось, що нам допомагали освоїтись в гімназії дівчата з 11 класу, вони круті. У нас дуже гарний класний керівник, вона нам допомагає в усьому. Мені було дуже цікаво брати участь у посвяті в козачата: ми танцювали,

співали, пишались вишиванками, отримали козацькі посвідчення. На канікулах ми їздили на екскурсію, бачили багато цікавого в нашому рідному місті. Дякую, Катерино Михайлівно, що ви нас любите та приділяєте стільки часу!

Даша Денисенко, учениця 5-Б класу

У гімназії мені подобаються вчителі, їх креативність та вміння не тільки пояснювати новий навчальний матеріал так, щоб було зрозуміло кожному, а й організовувати цікаво наше дозвілля. Особливе піднесене відчуття гордості за Україну й українців мене супроводжувало під час посвяти в козачата. Це незабутні враження!

Артем Святний, учень 5-Б класу

Дуже вдячна адміністрації гімназії за чудово організовану посвяту в козачата учнів 5-х класів. Ця подія була особливо важливою для усіх нас, і вона вразила присутніх своєю унікальністю і глибоким змістом. Свято було просто чудовим, і як мати, я відчула Вашу надзвичайну небайдужість та підтримку. Я ціную Ваші зусилля в створенні освітнього процесу, де національні цінності в пріоритеті, і де наші діти можуть відчувати себе частиною великої української спільноти. Особливо важливо було бачити, як це свято об'єднало наших дітей, надаючи їм можливість пережити справжні емоції в єдності та співпраці. У сучасних умовах, коли війна нещадно випробовує нашу країну, Ваш внесок у психологічну підтримку дітей є значущим. Крім того, хочу висловити особливу подяку класному керівнику 5-Б класу Єршовій Катерині Михайлівні. За дуже короткий термін, трохи більше місяця, вона зуміла не просто об'єднати абсолютно незнайомих до цього дітей, але й організувати такий гарний виступ, який вразив усіх своєю якістю та професіоналізмом. Вірю, що різноманітність програми та номерів, які були включені до свята, надихнули наших дітей і надали їм можливість розширити свої знання про нашу культуру та історію. Дякую Вам, Катерино Михайлівно, за Ваші

надзвичайні зусилля, Ваше плідне вчителювання та незмінну готовність допомогти нашим дітям. І батьки, і малеча дуже щасливі мати такого прекрасного вчителя у нашому житті. Бажаю Вам подальших успіхів та вдячних дітей та батьків. Нехай Ваша робота приносить Вам задоволення та натхнення. З найкращими побажаннями.

**Чабанова Олена,
мама учениці 5-Б класу**

ДУХ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ

Ось знову у стінах гімназії лунає традиційний козацький марш! А це тому, що обійми для найменших розпростала козацька родина: учнів 5-х класів приймають до славетного гурту. Посвята в козачата – дуже важлива подія. Патріотичний настрій, хвилювання, відчуття важливості події – всі ці емоції наповнили святкову залу. Діти почувались як справжні артисти, що розкрили свої таланти, як птахи крила. У нинішній тривожній ситуації дуже важливо вкласти в душі гімназистів ідеї українського козацтва, шанування традицій українського народу, любов і повагу до батьків, родини, школи, міста, країни. Готуючись до свята, хотілося, щоб після виступу

залишився у душі кожного отой вогник, який відрізняє нас, українців, від інших народів: співпереживання, гордість за кожного, невичерпна енергія роду. Ми відчули душею і тілом славу козацтва, згадали і про кошових, і про гетьманів, і про наших сучасних захисників і захисниць. Познайомившись із обітницею козаків, юні українці кріпитимуть волю і дух волелюбного свого народу. Я впевнена, що це наймолодше покоління зробить великий внесок не тільки в історію нашої гімназії, а й у розвиток України-неньки.

Людмила Литвинюк,
класний керівник 5-В класу

Я – козак і цим пишаюсь. Сьогодні відбулося незвичайне свято – посвята учнів п'ятих класів гімназії у козачата. Це дуже красиве дійство, у якому переплелися історичні події та сучасність. Багато нового ми всі дізналися під час свята про козаків, про свято Богородиці, про українські звичаї. Всі учні показали свої здібності. Завдяки заходу, ми більше згуртувалися та поринули у життя нашої гімназії. Мені сподобалося це свято, яке підкреслило те, що ми пам'ятаємо минуле, цінуємо сучасне і віримо у майбутнє, пишаємось, що Ми – українці!

Осадчий Іван, учень 5-В класу

11 жовтня у наших дітей і у нас, батьків, відбулось справжнє свято. Про день Посвяти в козачата ми багато чули від знайомих, але не уявляли масштаб відповідальності й урочистості, який дійсно вражає. Так символічно і цінно саме зараз нагадувати усім нам про славетну українську історію, про витоки і коріння нації, яка нині відроджується. Ми стали глядачами грандіозного дійства, яке відбувалось на сцені. Постановка кожного класу вражала відточеними рухами, злагодженим діями і яскравими фарбами ідеально підібраних костюмів. Зі сцени лунали пісні, звучали цікаві оповіді, але особисто я спостерігала за історією народження нових шкільних родин. Розуміючи, яка титанічна робота була проведена класними керівниками, що 1-го вересня взяли наших, зовсім «новеньких» п'ятикласників, і повели не просто у світ знань, а розпочали нову сторінку історії Козацької гімназії. Тепер, на концерті, трохи більше місяця від знайомства, я бачила вже міцну шкільну родину. До сліз і табунів мурах по шкірі вражена, як вчителі хвилювалися і підтримували своїх дітлахів, як диригували, підспівували і підтанцювали, сидячи в залі. Безмежна вдячність класним керівникам і, особливо, нашій – Людмилі Олександрівні, за таку відданість своїй справі, любов до дітей і творчий запал. За такий короткий час роз-

глядіти в кожній дитині індивідуальність і так влучно підібрати слова та прописати ролі, організувати дітей і створити справжню виставу – це викликає повагу та захоплення. Дякуємо Вам! Також хочеться відзначити і талановитих старших гімназистів – козацьку старшину, яка підтримувала і надихала, підбадьорювала і захоплювалась. А ще – подякувати усім класним керівникам 5-х класів за чудовий сюрприз – такий гарний зворушливий номер. Посвята в козачата – це справді надзвичайно важливе свято, тепле та яскраве і з гордим розумінням того, що ти хоч і найменший, але вже «свій» у чудовій козацькій спільноті. Дякуємо головному отаману гімназії Володимиру Миколайовичу, козацькому колективу гімназії за можливість стати свідками такої урочистої події, яка розрадила в ці непрості часи і залишиться в пам'яті назавжди!

**Батьки Данила Бураковського,
учня 5-В класу**

Ми разом з чоловіком побували на дуже цікавому заході «Посвята в козачата», який відбувся 11 жовтня. Це було неймовірне дійство, в якому брали участь усі 5-ті класи. Виступ кожного класу вирізнявся натхненністю виконання, артистизмом та бажанням учнів продемонструвати свої найкращі таланти. Діти майстерно показували характер козацького побуту, звичаїв. Кожен клас представляв свій загін і відрізнявся різноманіттям українських костюмів та символіки козацтва. Наприклад, наш 5-В клас – це загін імені Петра Сагайдачного, найвідомішого та найславетнішого гетьмана Війська Запорізького. Діти показали яскраве володіння неперевершеним музичним репертуаром, розказали багато віршів та легенд. Ми отримали величезне задоволення та піднесений настрій. Атмосфера в залі була дуже сімейною, завдяки присутності уч-

нів та батьків, учителів та адміністрації. Велику подяку хочемо висловити нашому головному отаману ВКГДО «Дніпровська Січ» Гнатюку Володимирі Миколайовичу, заступникам та учителям, всім класним керівникам, а особливо Литвинюк Людмилі Олександрівні! Наш класний керівник – наша друга мама, вона зробила неймовірне: об'єднала дітей і батьків в одну велику дружню родину й організувала цей чудовий виступ. Найголовніша мрія сучасних дітей – це вільна Україна! Заповітне бажання кожної маленької людини – зростати і жити у мирній і дружній, у сильній, навіки єдиній, славетній, заможній країні! А наша гімназія робить все можливе заради того, щоб маленькі громадяни вирости гідними людьми і неодмінно стали гордістю своєї Батьківщини!

Юлія Ющенко, мама учениці 5-В класу

Поезія у дні війни

*Вишиваю сорочку
у святі четверги.
Дорогому синочку,
щоб втекли вороги.
Щоб на полі стіжками
стали хрестики в ряд.
Кожен син, щоб до мами
повернувся назад.
У стібочку надія,
у рядочку журба...*

*Тихо свічечка тліє,
мовчки плаче верба.
Червоніє калина,
і в барвінку весь сад.
Вишиваю для сина,
бо синочок солдат.
Є прадавнє повір'я:
вишивати в четвер
Із молитвою миру,
іздавна й дотепер...*

Варвара Луців, учениця 11-В класу

11 жовтня ми були на святі в козацькій гімназії, яке присвячене посвяті п'ятикласників в козацата. Це дуже чудовий, сучасний, патріотичний та такий необхідний захід для дітей, особливо в цей нелегкий час. Не дивлячись на ту біду, що принесли в Україну російські окупанти, діти повинні мати дитинство. Це для нас перший захід у козацькій гімназії, який залишив по собі дуже приємне та

тепле враження. Щиро дякуємо керівництву, організаторам, класним керівникам та особливо дітям за їх працю. Все відбулося на високому рівні, креативно, сердешно. І головне те, що самі діти відповідально підійшли до свята та залишилися задоволеними від свого виступу.

Батьки Маргарити Лісовської, 5-В клас

МИ НАЩАДКИ КОЗАЦЬКОГО РОДУ

Посвята в козачата – особлива традиція нашої гімназії. Хвилюючі моменти єднання малят з класним керівником, спільні репетиції, які для деяких дітей були першими в їх шкільному житті, бо карантин і війна поставили на паузу життя молодшої школи. Перші спроби тримати мікрофони і неймовірні емоції на сцені. Традиційно не обійшлося без допомоги старшокласників у підготовці творчих номерів. Ключка Ілля, учень 10-А класу, мужньо проводив тренування з хлопцями, а дівчаток взяли під своє крило учениці 10-Г класу – Кондратьєва Ліза, Брачун Марія, Єфремова Даша. Художні номери вийшли яскраві, сучасні, бадьорі. Коли лунали слова гімну Української Повстанської Армії – з нами спі-

вала вся зала, а від оплесків тремтіли вікна. Цікаво і радісно було спостерігати за малечю, їх драйвом, очима, які світилися від захоплення й усвідомлення того, що вони можуть, їм вдалося, їм аплодує зала. Учні продемонстрували перевтілення зі звичайних школярів у нащадків козацького роду, для яких слова «Україна свята, соборна, могутня» – це вібрації душі і крові. Можна сказати з упевненістю, що доля держави в надійних руках. Це була перша яскрава сторінка життя 5-Г класу, і вона запам'ятається усім нам особливими враженнями й емоціями.

Надія Большакова,
класний керівник 5-Г класу

Організація посвяти в козачата була проведена на високу рівні. Цікаво було спостерігати за виступами дітей – маленьких патріотів, що наразі піднімає дух та надію в майбутню процвітаючу Україну в мирі та злагоді. Також вразив виступ вчи-

телів! Дякую всім, хто організовував свято, за плідну працю, за те, що в цей нелегкий час ви даруєте радість нам і нашим дітям!

Наталія Бушан, мама учениці 5-Г класу

Дякуємо за таке гарне свято! Дякую, що з таким творчим підходом і любов'ю до наших дітей Ви все організували. Чудовий початок!

Ірина Вдовіченко, мама учня 5-Г класу

Мені дуже сподобалося свято. Воно було яскраве та повчальне. Думаю, що наші батьки були захоплені виступом 5-Г класу. Наш заступник директора Марія Анатоліївна кілька разів була присутня на репетиціях. Я вражений від побаченого і почутого!

Іван Яремчук, учень 5-Г класу

Посвята в козачата – це неймовірне свято! Стільки музики, пісень, вражень, емоцій. Я не очікувала, що вчителі 5-их класів будуть співати. Мені дуже сподобалось свято!

Дар'я Корбут, учениця 5-Г класу

НАШ ШЛЯХ ДО ПЕРШОДЖЕРЕЛ

Початок осені, початок навчального року та початок навчання 5-класників в козацькій гімназії – це старт довгого та неймовірно насиченого шляху здобуття знань, спілкування з однолітками та вчителями, участь у різноманітних заходах. Посвята в козачата – перший патріотичний захід наших найменших. Тому у підготовчий період звернула увагу вихованців на важливу цінність, що живе у серці кожного з нас – це готовність захищати свою Батьківщину і сім'ю, свою свободу вибору. Тисячолітня історія нашого народу – це історія боротьби за свободу і незалежність. Багато разів наші предки у легендарних походах козаків Війська Запорізького боронили рідну Україну від недругів-сусідів. Ця боротьба продовжується і нині у запеклому протистоянні наших захисників і захисниць проти ненависного ворога – росії. Особливою традицією гімназії є посвята в козачата, яка вчить бути небайдужим до рідного краю, любити і відстоювати все українське.

Під час підготовки і проведення заходу діти дізнались про безліч цікавих фактів із життя козаків, про їх звичаї і традиції, про незламність і силу у боротьбі за волю України! Виступ 5-Д класу був проникливим і патріотичним. Це і пісні Джури та «Козацький дух моєї країни», цікавий флешмоб, змістовні рядки і справжні, щирі емоції з рідним жовтоблакитним прапором у руці. Пишаюсь, що я українка і що маю змогу прилучити юнь до наших національних першоджерел. Разом ми сила, яка здолає зло, що прийшло на нашу землю. Все буде Україна!

Оксана Гончар,
класний керівник 5-Д класу

Свято надзвичайно патріотичне і чуттєве. Пісня у виконанні класних керівників викликала і подив, і захоплення, і слези. Проведена титанічна робота по підготовці та організації дійства. Круто, що наші діти мають можливість проявлятися, демонструвати таланти та розвиватися в культурному плані, бо шкільне життя не має складатися тільки з

уроків та домашніх завдань. Дуже вдячна за неймовірне свято! Пишаюсь нашими дітьми, нашою молоддю, бо вони ростуть справжніми патріотами своєї країни. Вдячна педагогічному колективу за внесок у розвиток та виховання наших дітей.

Азаренко І.В., мати учня 5-Д класу

Знагоди Дня українського козацтва, яке відзначається 1 жовтня, у козацькій гімназії відбулася Посвята в козачата. Участь у заході взяли усі п'яті класи. Кожен клас гімназії – це козацький загін. Дитяча козацька організація видає свій часопис «Дніпровська Січ», на сторінках якого висвітлена як навчальна, так і виховна діяльність учнів. Гімназія є вражаючим прикладом залучення учнів до національно – патріотичного виховання та формування активної громадянської свідомості. Відтепер п'яті класи стали частиною козацької родини. Маленькі козачата вже сьогодні демонструють свою відданість

нації і патріотичний дух. Цей досвід допомагає нам зберегти історичну пам'ять про славне минуле нації та віддати належне героям. Учні не просто отримують знання, вони вчаться любити Батьківщину, виховують у собі фізичну силу, самодисципліну та розвиваються як особистості. Доки ми пам'ятатимемо своє минуле, шануватимемо українські традиції та прищеплюватимемо українські цінності нашим дітям, до тих пір буде Україна!

Рощенко А.М.,
мати учениці 5-Д класу

Посвята в козачата! Впевнена, що це свято, яке відбулося у стінах Козацької гімназії, відгукнулося у серцях усіх батьків. З перших його хвилин було видно, як кожен з присутніх змахнув непрохану сльозу зі своїх очей. Це були сльози радості та гордості за наших дітей. Нелегкий час випав на їхню долю. За один день вони стали дорослими дітьми. Закінчували початкову ланку навчання всі по-різному. Хто за кордоном, хто у стінах своїх попередніх шкіл, а хто за екраном комп'ютера. Але 5 клас дав можливість їм усім об'єднатися та стати новим колективом. Перше свято в новому навчальному закладі – це як перший іспит на згуртованість, взаємоповагу та взаємопідтримку. І наші діти, завдяки класним керівникам, педколективу гімназії та власним силам, здали його на відмінно. Кожне слово промовлене устами дітей, потрапило в саме серце. Відчувалися їхні емоції та хвилю-

вання від подій у нашій країні. А ще є сильна віра в те, що Українська держава буде вільною та незалежною і переможе ворога, який зараз так жорстоко плюндрує її землі. На устах дітей народжується істина! Такі заходи формують особистість, згуртовують, виховують патріотизм та любов до своєї країни! Тому повністю підтримуємо патріотичну систему виховання і вдячні за неймовірні емоції, подаровані нам, батькам.

Батьки учениці 5-Д класу
Олександри Кононюк

МОВА – ЦЕ ДОЛЯ НАШОГО НАРОДУ, І ВОНА ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ТОГО, ЯК РЕВНО МИ ВСІ ПЛЕКАТИМЕМО ЇЇ

Мова є однією із найважливіших цеглинок у фундаменті кожної нації. Саме у ній відображено і зафіксовано найглибші витoki свідомості народу та його ментальність, закодовано народну мудрість і споконвічні знання. Вона репрезентує народ у світі, є ореолом нації й етнічним кордоном. «Нація повинна боронити свою мову більше, ніж свою територію», – говорила Леся Українка. Адже територію можна відвоювати, а коли вмирає мова, то вмирає і нація. Тому кожна держава з особливим трепетом ставиться до збереження своєї мови. Указом Президента України від 6-го листопада 1997 року було встановлено свято – День української писемності. І відзначалося воно щороку на честь літописця Нестора – послідовника творців слов'янської писемності Кирила та Мефодія. Дослідники вважають, що саме з преподобного Нестора-літописця і починається писемна українська мова. Згідно з Указом Президента України №455/2023 від 28 липня 2023 року, День української писемності та мови тепер відзначається 27 жовтня. У цей період у нашій гімназії було проведено ряд заходів цікавих як для учнів, так і для вчителів. Кафедра української мови та літератури зібрала у себе на гостину зацікавлених, небайдужих своїх колег. Людмила Олександрівна Литвинюк, Тетяна Дмитрівна Радецька, Марина Володимирівна Дьоміна поділилися з присутніми цікавими, важливими, корисними для сьогодення темами: нормативні наголоси, фемінітиви, узгодження числівників з іменниками. Цікаві завдання та корисна інформація спонукали до активної співпраці. Усі разом: і доповідачі, і вчителі-працювали із захопленням, зібрали у єдине мовне намісто почуте, побачене, відпрацьоване. А потім педагогічний колектив та учні гімназії долучилися до флешмобу з написання Радіодиктанту національної єдності, до якого традиційно

приєднуються мільйони українців. Це – інструмент для зміцнення національної свідомості та патріотизму серед громадян. Він також сприяє популяризації української мови та культури, а також підтримці мовної політики держави. А вже 2 листопада в актовій залі гімназії було проведено науково-практичну конференцію «Мова – духовний скарб нації» для старшокласників. Тут юні науковці розглядали такі питання з мовознавства:

1. Боротьба за українську мову Х-XXI ст.
(Поліщук Вероніка, Бельтякова Анастасія – 11-В клас).
2. Мовний портрет сучасного старшокласника.
(Прозоровська Валерія, Сталіна Мілена – 10-А клас).
3. Приклади мовної стійкості в українському

- кінематографі. (Шевченко Олексій – 11-Б клас).
4. Все нове – це добре забуте старе. Фемінітиви та їх творення. (Біланюк Наталія – 11-А клас).
5. Говорімо правильно. (Журавльова Анна – 10-Д клас).

Наприкінці конференції до її учасників звернувся директор гімназії Володимир Миколайович Гнатюк, який наголосив на тому, що кожен з нас несе відповідальність за збереження та розвиток української мови, подякував за підготовку та проведення заходу вчителям кафедри української мови та літератури: Вікторії Демиденко, Катерині Єршовій, Людмилі Литвинюк, Тетяні Радецькій.

Лариса Сівковська,
заступник директора з навчальної роботи

Кажуть, Карпатські гори прекрасні у будь-яку пору року, але ми для своєї подорожі обрали жовтобагряну осінь. Природа Карпатських гір надзвичайно мальовнича. Головна її краса – це, звичайно, самі гори, ліси з великою кількістю фруктових дерев та ягід. Окрім чудес природи, в Карпатах є і Шерборнський палац, і замок в Чинадієво. Карпатські гори завжди оточені безліччю легенд і міфів. Багато українських поетів присвячували красі Карпат свої твори. Зокрема, Іван Франко, Леся Українка, Ольга Кобилянська.

Усіх нас зачарував водоспад Шипіт, диво Карпатського краю – «Морське око» – озеро Синевир. Наша подорож була устелена всіма кольорами природи, а гостинність людей заставляла відчувати гордість. Сталеву гордість викликає стійкість українського спротиву та героїзм захисників та захисниць. Ми вдячні їм за змогу прокидатися вранці, обіймати свої рідних, ходити до гімназії, відводити дитину в садочок, здобувати нові знання та подорожувати..

Оксана Харчук, класний керівник 7-Гкласу

ОЗБРОЄНІ ЗНАННЯМИ З БЕЗПЕЧНОЇ ПОВЕДІНКИ

4 жовтня 2023 року в актовій залі гімназії відбулася зустріч учнів 6-х класів з відомими рятувальниками ГУ ДСНС України в місті Києві Володимиром Сковородкою та Євгенієм Колесніковим, які провели з гімназистами навчання з правил безпечного поводження на воді та мінної безпеки. Євгеній Колесніков 12 років працює рятувальником, його спеціалізація полягає в розмінуванні територій та об'єктів, що перебували в окупації або територій, де велися бойові дії. Володимир Сковородка – водолаз-рятувальник у ДСНС.

Крім служби, Володимир займається бігом на довгі дистанції у спорядженні рятувальника та без нього. У 2022 році наш гість брав участь в Ультрамарафоні вдячності на честь Республіки Польщі, коли за 14 днів подолав дистанцію 854 км., а це відстань між двома

столицями – Києвом і Варшавою. Під час марафонів В.Сковородка за допомогою свого благодійного фонду збирає донати, які спрямовуються для закупівлі обладнання рятувальним загонам, пожежникам, водолазам. Під час марафону 17 вересня 2023 року, що проходив вулицями Києва, Володимир встановив Національний рекорд України, пробігши дистанцію 50 км. у повному спорядженні рятувальника, вагою 25 кг. Під час благодійного забігу, маршрут якого пролягав через пожежно-рятувальні частини Києва та райони міста, які зазнавали руйнувань від російських ракет і дронів, відбувався збір коштів на придбання обладнання для рятувальників Києва. Україна через повномасштабну війну з росією ввійшла до переліку країн, які найбільш забруднені мінами: приблизно 30% нашої території є потенційно небезпечними через вибухонебезпечні предмети. На запитання учнів про час, який необхідний для розмінування Київської області та міста Києва, Євгеній Колесніков зазначив, що цей час становить 8-10 років. На розмінування всієї території України рятувальники можуть витратити ціле століття! Гімназисти мали змогу ознайомитися із макетами вибухонебезпечних предметів, якими забруднена земля нашої держави. Крім того, рятувальники вкотре наголошували, що небезпечні знахідки можуть навмисно маскуватися ворогом під звичайні речі, іграшки, книги, мобільні пристрої для того, щоб привернути увагу пересічних громадян і спричинити якомога більше жертв і руйнувань. Тому

знання правил безпечного поводження з потенційно небезпечними предметами є важливими як для дітей, так і для дорослих. Слід пам'ятати три правила мінної безпеки: «Не підходь!», «Не чіпай!», «Дзвони 101!». Особливостями роботи водолаза-рятувальника по-

ділився Володимир Сковородка. Володимир влітку цього року брав участь в рятувальній операції на території Херсонської області, яка зазнала жахливих руйнувань через підриг росією Каховської ГЕС. Учні мали змогу оглянути спорядження водолаза-рятувальника та переглянути відео фрагмент рятувальної операції на річці Дніпро. Рятувальниками зацентовано увагу гімназистів на безпечності перебування біля водоймищ в різні пори року як для дітей, так і для дорослих. Також вкотре наголошено, що в будь якій непередбачуваній ситуації найкращим рішенням є звернення по допомогу до дорослих і до рятувальних служб за телефонами 101 чи 112. Перебуваючи біля водоймищ, слід пам'ятати про те, що навіть той, хто добре плаває, повинен постійно бути обережним, дисциплінованим і суворо дотримуватись

Алла Усата,
заступник директора з навчальної роботи

КРОК ЗА КРОКОМ ЙДЕМО ДО МИРУ

Вишнева моя Україна... Мальовнича і прекрасна зі своїми широкими нивами і полями, глибокими ріками і морями, високими горами, з прекрасною мовою, танцями, піснями, волелюбним народом. Мир у рідній Україні – це найзаповітніше бажання всіх українців, яке сьогодні вони висловлюють вголос так згуртовано, як ніколи раніше. Традиційно 21 вересня в усьому світі відзначається Міжнародний день миру. Мир не тільки забезпечує безпеку

та стабільність. Він є основною передумовою для стабільного розвитку, забезпечення соціальної справедливості та збереження навколишнього середовища і має вирішальне значення для гармонійного співіснування

всього людства. З нагоди Міжнародного дня миру в гімназії пройшли тематичні заходи. Класними керівниками були проведені години спілкування «Мир на землі – радість у родині». Учні 9-Д приєдналися до проведення Всеукраїнської акції «Голуб миру» та власноруч виготовили паперових голубів як символ миру та духовного розвитку нації. Гімназисти мріють про мир і спокій в Україні, бо хочуть зростати здоровими і щасливими.

*Подаруйте людям мир, подаруйте спокій,
Вже немає більше слів, тільки біль глибокий.
Подаруйте дітям мир, хай вони радіють.
Вірю в білих голубів, все вони зможуть...*

Сьогодні кожен українець мріє про перемогу і якнайшвидше припинення бойових дій, про повернення рідних, близьких, друзів, про мирне небо над головою. Адже найбільше у світі щастя – це мир, коли люди живуть спокійно, земля не здригається від страшних вибухів, не ллються сльози від горя та втрат. Віримо, що незабаром війна завершиться й на благословенній Богом землі настане мир. Віримо! Чекаємо! Крок за кроком йдемо до Миру. І він обов'язково настане!

**Любов Піхотник,
класний керівник 9-Д класу**

ШЛЯХАМИ ПАТРІОТІВ

Без глибокого занурення у віхи української історії, її патріотичного духу, непереможної сили, бажання свободи та незалежності неможливо усвідомити реальні виклики сьогодення, особливо в час боротьби нашого народу за вільне та щасливе майбутнє. Виховання патріотизму та національної самосвідомості в учнів нашої гімназії реалізується через призму вивчення історії, культури, літератури та народних традицій. З цією метою у виховному просторі проходять різноманітні заходи, спрямовані на виховання та формування особистості як громадянина – патріота України. Цьогорічна декада «Шляхами патріотів» мотивувала відвідини різноманітних музеїв, виставок та історичних місць, що пов'язані з видатними українцями, патріотами своєї держави не лише минулого, а й сьогодення. Так, учні 7-В класу потрапили на локацію видатних діячів української культури, зокрема, музею Миколи Лисенка – видатного композитора, диригента та визначного громадського діяча. Він походив зі старовинного козацько-старшинського роду і став одним із найяскравіших прикладів того, наскільки потужною і рушійною силою є пробудження національної самосвідомості. Ще у юні роки Микола Лисенко зробив свідомий вибір та відмовився від професійної реалізації в російському та європейському культурному просторі, натомість обрав самовіддане служіння українській культурі. Учні дізналися багато цікавих фактів з життя відомого композитора, його захопленням козацькою добою. Міць, сила, мужність козаків, їх жага до перемоги надихали Миколу Лисенка на створення геніальних творів, які розкривають усю велич нашої української історії, її хоробрих, непереможних героїв. Зірковий Тарас Бульба є уособленням справедливості, мудрості та відданості своїй справі. Корифей поклав власне життя на вівтар боротьби за відродження українського національного духу та свідомості. Одним з його найсильніших бажань було об'єднати націю з її подальшою боротьбою за право бути собою, вільно говорити рідною українською мовою і берегти власні традиції. Твори Т.Г. Шевченка надихали композитора, надавали йому неймовірний поштовх та натхнення до створення його геніальних робіт. Ми, сучасні українці, твердо знаємо, що переможемо лютого ворога, йому не здолати наше прагнення жити у власній державі, бо дух козацтва живе в кожному з нас ще з пра-

давніх часів. Духовний гімн «Молитва за Україну», написаний М. В. Лисенком ще 1885 р., і зараз лунає на передовій, надихаючи незламних воїнів на нові перемоги. Сімейні козацькі традиції, закладені славетним пращуром, продовжує його праправнук Микола Віталійович Лисенко-молодший не лише в музичній сфері та популяризації національної культури, а й потужною волонтерською діяльністю, яку він розпочав після повномасштабного вторгнення. Очолюваний ним Благодійний фонд опікується забезпеченням важливих потреб для передової (дрони, оптичне обладнання, намети). Зібрану допомогу Микола Лисенко-молодший особисто доставляє бійцям на фронт, підтримує їхній бойовий дух. Україна обов'язково переможе, адже її неймовірно сильні, мужні, відважні доньки та сини – це представники козацького роду, які унаслідували найкращі риси своїх пращурів. Такі герої будуть стояти на захисті рідної землі та нашого мирного сьогодення до останнього подиху, але обов'язково переможуть.

Тетяна Данилюк,
класний керівник 7-В класу

НАС НЕ ПОДОЛАТИ!

Незламність духу та сила української нації мають глибокі корені в її історії та культурі, проявляючись через численні випробування та важливі події. Одним з таких випробувань був голодомор 1932-1933 років, коли сталінський режим здійснив штучно створений голод, щоб придушити українську національну свідомість. Несподівано це призвело до величезного витоку сили й солідарності серед українського народу, який вижив і продовжив боротьбу за свою незалежність. Політичні репресії та розстріли також залишають невиліковні рани в історії України. Проте, навіть у найтемніший період українська нація проявляла вражаючу стійкість та волю силу, щоб залишатися вірною своїм ідеалам і національним цінностям. Революція Гідності, що розпочалася у 2013 році, стала переломним моментом в історії України. Українці вийшли на вулиці, виступаючи за гідність, свободу та європейські цінності. Це свідчить не лише про бажання змін, але і про готовність стати частиною чогось більшого, заради якого вони готові ризикувати. Події на сході України також підкреслили духовну силу нації. В обличчі зовнішніх загроз і агресії, українці продовжують боротися за свою територіальну цілісність та незалежність. Це вимагає великої саможертвності та величезної внутрішньої сили. Українська мова, культура та традиції еднають

покоління і утверджують національну самобутність. Ці цінності передаються з покоління в покоління, забезпечуючи постійність і джерело національного гарту. Український народ продовжує будувати свою ідентичність на основі минулого, виявляючи незламність духу в сучасних випробуваннях. Його внутрішня волюва сила та глибокий зв'язок із корінням створюють непохитний фундамент для майбутнього, де сила української нації залишається невичерпною.

Аліна Грищенко, Єлизавета Неделько та Олександра Стригун, учениці 10-Г класу

БАБИН ЯР – ПАМ'ЯТЬ, ЩО ОБ'ЄДНУЄ

Бабин Яр – місцина в Києві, назва якої багато десятиліть змушує серця стискатись. Сьогодні це національний меморіал, де кожен може вшанувати пам'ять тих, чие життя обірвалося під час жахливих подій окупації Києва. Страшна війна, що тривала з 1939 року докотилася до Києва. Після більш як 70 днів героїчної оборони кияни опинилися під окупаційною владою. У вересні 1941 року Київ був захоплений нацистськими військами, й окупанти поширили сюди свій «новий порядок». Айнзац-групи (загони зачистки) мали звільнити для німців столицю України від усіх, не тільки небезпечних і шкідливих, але і «зайвих» (на думку злочинного режиму) місцевих. Для знищення людей було обрано урочище Бабин Яр на околиці міста, яке вже було місцем масового поховання. В цій могилі тіла тисяч людей, що загинули 1932-1933 роках від голоду. Замордовані радянською владою голодом і поховані без найскромнішого пам'ятного знаку. Першими жертвами нацистів

стали сімсот пацієнтів психіатричної лікарні. Разом з ними загинули і працівники, що відмовилися покинути своїх підопічних. А далі лік жертв буде йти на тисячі, десятки тисяч, сотні тисяч. Виміряти цифрами неможливо кількість людського горя, символом якого є Бабин Яр. Найбільша роль у збереженні історичної пам'яті, особливо в радянські часи, належить єврейській світовій громаді. Радянська влада підкреслювала подвиг «великого русського народу», а про жертви євреїв, циган, українців чи татар воліла не згадувати. Адже надто багато схожого було в політиці сталінській і гітлерівській. Від проголошення незалежності і до сьогодні наша держава активно співпрацює з історичними товариствами, благодійними організаціями, урядами інших країн по збереженню і розбудові меморіалу. Пам'ять про євреїв і ромів, українських націоналістів і радянських військовополонених, дорослих і дітей, що були знищені у Бабиному Яру, знаходить втілення у класичних пам'ятниках і

високотехнологічних новітніх інсталяціях. Так на Алеї праведників (тих, хто наражаючи своє життя на небезпеку, рятував євреїв під час війни) звучить щемна молитва. Алея Пам'яті промовляє до вас, розповідаючи факти біографії тих, чие життя обірвалося із звуками пострілів. А потім перед вами постає сріблясте «Дерево життя», яке є символом надії і сподівання в різних віруваннях. Єврейський семисвічник, український християнський хрест, мовчазні символи ромів звертаються до душі кожної людини. Надзвичайним підтвердженням уміння гуртуватися заради спільної справи є Місце для роздумів. Це споруда у вигляді розгорнутої книги, що зібрана з дубових дошок – уламків закинутих сакральних споруд численних містечок Західної України. Ми вміємо пам'ятати, боротися і вірити...

До цього нас буде спонукати і створена віднедавна «Стіна Плачу» – це інсталяція, що вкрита вугільним пилом окупованих шахт Донеччини. Уроки минулого мають згуртувати нас, бо тільки разом ми «єсть народ, якого Правди сила ніким звойована ще не була!»

Прес центр 7-А, 7-Д класів

НЕЗАБУТНЯ ЗУСТРІЧ ІЗ ЗАХИСНИКОМ

І буде мир... І вишні зацвітуть у рідному моєму краї. Лелеки добру звістку принесуть: «Кінець війні, ми ворога здолали!» Такий меседж виховного заходу, який відбувся в рамках тематичного тижня «Нація нескорених: від козацтва до сьогодення» у 5-В класі за участі Дмитра Калініченка, військового Державної прикордонної служби України.

Пророчі слова: «Історії ж бо пишуть на сталі, ми ж пишемо кров'ю на своїй землі». Своєю розповіддю військового «переніс» присутніх до бліндажа, розповів про їх «комфортне життя» в нелегких умовах, надав потрібну інформацію про вибухонебезпечні матеріали, про медичну допомогу, про зброю і амуніцію. Все почуте і побачене – корисне, бо ми живемо, на жаль, в реаліях війни. З розповіді захисника, як ми з'ясували, важливо для кожного, хто на полі бою, отримати від нас, цивільних, малюнки дітей! Це мотивує наших захисників бити ворога, відвойовувати кожен метр української землі. Рядками пісні «...дитячими долонями, закриєм Україну...» була завершена зустріч.

Людмила Литвинюк,
класний керівник 5-В класу

МИ – УКРАЇНЦІ!

2023 рік ювілейний для Всеукраїнської громадської організації «Дніпровська Січ». Особливим проектом дитячої організації є видання козацького дитячого часопису «Дніпровська Січ». Усі учасники ВГКДО «Дніпровська Січ» мають можливість у дописах висловлювати свої думки, прагнення, мрії. Так виникають нові рубрики, зокрема, «Чому бути українцем (українкою) – це моя супер сила?» У підтемі «Що я роблю заради Перемоги» учні пишуть: «Мене звать Данііл, я учень 5-го класу, живу в м. Києві. У моїй гімназії часто відбуваються заходи задля допомоги ЗСУ, в яких я завжди беру участь. У вересні на уроці образотворчого мистецтва ми малювали картинки для воїнів ЗСУ, які були передані на фронт разом із благодійною допомогою, що підготувала наша гімназія. У листопаді ми з однокласниками будемо учасниками шкільного ярмарку, де продаватимемо різні смаколики та вироби, виготовлені власноруч. Зароблені гроші ми передамо ЗСУ на планшети для дронів, а можливо, зможемо заробити всією гімназією і на дрон! Я чекаю на перемогу України, тому намагаюсь щось робити для неї: розмовляю українською, учусь гарно; я активний і відповідальний».

Данііл Скрипник, учень 5-А класу

У нашій країні зараз важка ситуація. Мені дуже шкода, що війна забрала у нас спокійне дитинство. У багатьох українців наразі немає будинків, також багато громадян довгий час можуть перебувати в укритті. Я допомагаю своїй країні тим, що добре навчаюсь, тому що війна руйнує наші міста і села, економіку, і щоб все це підняти, відбудувати, у майбутньому нам потрібні будуть хороші спеціалісти. Я зі своєю сім'єю відправляємо кошти на потреби ЗСУ. Моя гімназія проводить благодійні акції, буде ярмарка. Ми хочемо купити дрона! Я принесу малюнки, солодощі, і буду купляти на ній вироби, смаколики інших учнів. Звичайно, наша перемога буде скоро, я вірю в це! Наберімося терпіння! Потрібно починати з себе: розмовляй українською, люби Україну, допомагаймо один одному! Слава Україні! Героям Слава!

Оксана Семеренко, учениця 5-А класу

Дуже шкода, що війна прийшла на нашу землю. Триває битва за незалежність, і серце кожної сім'ї тремтить за Україну, за окуповані території. Але всі ми усвідомлюємо, що перемогу виборюють не лише на полі бою воїни світла, а допомагають йти до неї й тиловики, усі ті, хто своєю працею, жагучим бажанням допомагають ЗСУ. Неминуче війна вплине на економіку країни, і щоб її підняти, нам в майбутньому потрібні будуть гарні спеціалісти. Тому ми, діти, маємо наполегли-

во вчитися. Моя сім'я також донатить кошти на ЗСУ, бо вони дуже їм потрібні. А ще, що дуже важливо, ми розмовляємо українською мовою, хоча до війни не розмежовували ці дві мови, в більшій мірі з вуст моїх рідних лунала російська. Я вірю, що скоро день нашої перемоги настане, і люди більше ніколи не візьмуть до рук зброю.

Єсенія Родньонок, учениця 5-В класу

Моя сім'я активно допомагає в боротьбі з ворогом з 2014 року: мама постійно збирає посилки з різноманітними речами, які відправляються на передову, двоюрідна сестра активно організовує збір коштів для купівлі автомобілів, дронів, медикаментів, які так потрібні нашим військовим. Знаємо, що нашу допомогу потребують на багатьох ділянках фронту: в Запоріжжі, Оріхові, Роботиному, Гуляйполі, Авдіївці, Бахмуті, Краматорську, Лимані... Моя бабуся в'яже шкарпетки та теплі светри, а я допомагаю матері, сестрі і бабусі у їх справах. А ще ми дуже готуємося до гімназійної ярмарки, хочемо назбирати грошей і передати їх для придбання на фронт дрона. Дуже сумую і переживаю за татусем, хрещеним, дядьком, які зараз в ЗСУ. Вони гордість нашої родини!

Дар'я Скрыгіна, учениця 5-В класу

Мої батьки допомагають знайомим захисникам купити одяг, взуття, медикаменти, бронезилети, у волонтерські центри відносимо допомогу для біженців. На нашій дачі в Чернігівській області тимчасово жили військові. Старша сестра проводила аукціон картин, а я малювала малюнки. Знаю,

що листи від нас, дітей, мають важливе психологічне значення для воїнів: вони піднімають дух, завзятість у боротьбі з ворогом, позитивні емоції.

Євангеліна Пустільнік,
учениця 5-В класу

Мої рідні залишилися в окупованому ворогом Маріуполі, не всі змогли виїхати страшного березня 2022 року... Я мрію про зустріч з ними, мрію про лагідне незаміноване море. Для того, щоб наблизити деокупацію, ми повинні допомагати нашим воїнам перемогти. Для перемоги кожен повинен змагатися на тому фронті, де знаходиться у даний час. Мій вітчм військовий, служить у ЗСУ. Він займається логістичним забезпеченням своїх підрозділів, які отримують зброю,

боєприпаси, паливо, продукти харчування, медикаменти, автомобілі. На забезпеченні знаходиться дуже велика кількість військовослужбовців. Наша сім'я активно підтримує волонтерські збори, передаємо у благодійні фонди одяг, їжу, іграшки, кошти для потреб ЗСУ, для ВПО. Захист України – спільна справа для всіх громадян!

Мілана Прокопенко,
учениця 5-В класу

ДОБРИХ СПРАВ БАГАТО НЕ БУВАЄ

Для нашої перемоги ми, учні 7-А класу (класний керівник Неділько О.С.), робимо чимало добрих справ. Стало постійною складовою життя загону збирати і відправляти корисні дрібниці і смаколики тим, хто нас захищає. Щоразу "відправку" супроводжуємо листівками з побажаннями сили і насаги та словами вдячності і підтримки. Кожен прагне долучитися до спільної боротьби з ворогом. Щодня під час загально національної хвилини мовчання серце охоплює біль за тих, хто віддав життя за нас. Серце вистукує разом з метрономом, а розум шукає рішення: як ми можемо допомогти у справі збереження життя воїнів-захисників. Наші гімназисти плетуть сітки, роблять окопні свічки, готують вітамінні смаколики. На фронті будь-яка дрібниця може стати вирішальним фактором порятунку життя і здоров'я воїна. Наприклад, «браслети виживання», які виготовлять наші дівчата, – це і оберіг, і корисна річ. Завжди на зап'ястку у воїна нагадування, що ми цінуємо і шануємо його гарт.

А в разі потреби цей оберіг може бути і джгуттом кровоспинним, і ременем для шини, і ношами. Адже він миттю перетворюється на семиметровий міцний паракордовий шнур! Під час роботи я думаю тільки про нашу перемогу, та про те як ми будемо її святкувати. Я відчуваю, серцем відчуваю, що вона буде скоро! Ці браслети ми передали воїнам ЗСУ і кожен побажав, щоб він виконав свою місію оберегу, а ще ми їх наповнюємо своєю вірою і любов'ю, безмежною вдячністю нашим воїнам-героям.

Назаренко Олександра, учениця 7-А класу

ПОДОРОЖ В МИНУЛЕ

У рамках патріотичної декади «Шляхами патріотів» наш 9-А клас відвідав Музей гетьманства, який ще називають «Будинок Мазепи». Хоча Київ ніколи не був гетьманською столицею, проте саме тут розташовується цей музей. Перше, що ми побачили, це старовинну будівлю. Згодом нам розповіли, що музей розташований у приміщенні козацько-старшинської кам'яниці XVII–XVIII ст. Музей гетьманства присвячений історії української козацької державності від XVII до XVIII століть, а також українській визвольній боротьбі в період з 1917 по 1921 рік. У музеї зберігаються речі та документи, пов'язані з українськими гетьманами. Ми дізналися, який буремний шлях пройшла Україна за часів війни під проводом Богдана Хмельницького, як утворилася Гетьманщина в середині XVII ст., наскільки важливою була держава в о т в о р ч а діяльність гетьмана Мазепи, діяльність Пилипа Орлика, як відновлювалася українська державність у XX ст., держава Павла Скоропадського, протистояння Гетьманату і Директорії, діяльність української еміграції 1920-30-х рр. Далі круті гвинтові сходи привели до експозиції Богдана Хмельницького. Перше, що ми побачили, це полотно на всю стіну (триптих «Ми Богдан»). Автор зумів фарбами розповісти про життя гетьмана на Січі,

його взаємини з полковниками та духовенством. Поруч – короґва із родинним гербом Хмельницького, який, як вважають дослідники, підтверджує, що гетьман походив із української шляхти. Ми також побачили титульну сторінку такої важливої Зборівської угоди реєстру 1649 року. Нині у Музеї гетьманства зберігається понад 6 тисяч експонатів, кожен із яких так чи інакше стосується гетьманської доби. А коли спустилися до підвальних приміщень будівлі, то аж подих перехопило, адже колись звідси вів підземний перехід аж до самісінького Дніпра. Рекомендуємо відвідати музей Гетьманства, щоб відчутися всю велич тієї доби.

Прес-центр 9-А класу

ІСТОРИЯ ПОЖЕЖНИЦТВА НА ТЕРЕНАХ КИЄВА

Напередодні осінніх канікул учні 6-Б класу відвідали пожежну частину і музей історії пожежної техніки м. Києва. Мало хто знає, що найбільша пожежна частина Європи знаходиться не де-небудь, а саме в Києві. Цікавим є той факт, що у цій пожежній частині № 25 працює незвичайний музей, який дає унікальну можливість усім охочим познайомитися з історією та реаліями героїчної професії. Тут можна побачити перші пожежні автомобілі, дізнатися, як розвивалася техніка пожежогасіння за більш ніж сторічний період становлення і розвитку. Ця локація розташована на Оболоні, у мальовничому місці на березі озера. На момент свого будівництва вона була найбільшою за площею в Європі і заснована в 70-х роках минулого століття, коли почав зводитися величезний житловий масив. Нині ця пожежна частина залишається найбільшою в Україні. Музей пожежної справи відкрив для відвідувачів свої гостинні двері 26 січня 2004 року, тобто успішно функціонує вже 20 років. Історія пожежництва на теренах Києва представлена у відреставрованій техніці, колекції пожежних інструментів, старих документах, фотографіях. Деякі експонати є унікальними і не мають аналогів ні в Україні, ні в країнах Європи. Учні дізналися про найстаріші експонати музею: вози на кінній тязі кінця 19 століття, паровий насос – перший механізований засіб боротьби з вогнем; перший пожежний автомобіль у Києві, який з'явився у 1913 році і служив він нашій столиці до середини 20-х років.

Діти змогли приміряти каски вогнеборців з різних історичних епох. Перші зразки техніки дуже схожі на сучасні і виставлені в музеї у 1936 році. Найвідоміший експонат музею – післявоєнна машина ЗІС-150, що з'явилася в середині 1950-х років і пропрацювала приблизно три десятиліття. Цей експонат унікальний, бо було всього таких лише два автомобілі. АРП-2 – перевізник пожежних рукавів, яких вміщувалося до 100 одиниць. «Рукави» перебували в спеціальних касетах-власниках, і відразу ж після прибуття на пожежу вивантажувалися за допомогою спеціального механізму, дозволяючи швидко нарощувати загальну довжину шлангу майже до кілометра, що особливо важливо в тих випадках, коли поблизу не було гідранта або пожежного водоймища. Ще один зразок техніки – автодрабина на шасі ГАЗ-51, що сягає 17 метрів, вразила допитливих учнів. Сходи такої висоти раніше служили у Вінниці, але після того, як підйом сходів став недостатнім, був відправлений «на спокій». Ми дізналися, що планується відкриття нових залів і поповнення колекції новими документами, технікою і діорамами. Музей надає кожному відвідувачу унікальну можливість посидіти в кабіні справжнього пожежного автомобіля, покрутити кермо і представити себе справжнім вогнеборцем, рятувальником, героєм славного минулого і буремного сьогодення. Школярі дізналися багато нового про героїчну професію, про відданих своїй справі людей. Історія сучасної України тісно переплетена з життям пожежників та рятувальників.

Знання про щоденний подвиг і самопожертву цих людей є частиною виховного процесу в школі. Діти ознайомилися з експонатами музею, побачили автомобілі з бойового розпорядку і відвідали міські змагання серед вогнеборців Києва, які виборювали звання найкращих. Звичайний осінній день став для кожного учня яскравим і незабутнім, адже так приємно поєднати корисне з приємним: насолодитися пахощами осені біля озера, пізнати нове з історії рідного міста і перейнятися настроєм героїчних людей.

Лілія Денисенко,
класний керівник 6-Б класу

ЖИВА ІСТОРІЯ

Століттями історію України свідомо спотворювали, паплюжили, деформували, намагалися позбавити наш народ власного коріння. Як у минулому, так і сьогодні українці виборюють своє право на власну історію та ідентичність. Переконатись у цьому змогли учні 6-А та 8-Б класів, відвідавши музей «Становлення української нації» у рамках тематичного тижня «Нація нескорених: від козацтва до сьогодні». Музей вражає! 100 фігур історичних діячів від часів Київської Русі до сьогодні, виготовлених за унікальною технологією, 25 сюжетних композицій, де кожен інсталяцію супроводжує інтерактивний аудіо- та відеоконтент, запахи, пристрої віртуальної реальності, що дає відвідувачу відчуття атмосфери епохи, в якій він перебуває. Перед очима дітей ніби розгорталася сторінка історії становлення нашої держави від трипільців до сучасності. Часи Русі-України та Галицько-Волинського князівства, національно-визвольна боротьба часів козацтва, національне відродження кінця XIX – початку XX століття, розбудова незалежної України й захист її суверенітету сьогодні, – це все шлях, який з гідністю проходить наш народ. Учні могли не тільки постояти разом з княгиною Ольгою та Володимиром Великим, відчуття поруч Степана Бандери, подивитись в очі Ігореві Сікорському, потримати український стяг разом з В'ячеславом Чернолом, а й перевірити свої знання, відповідаючи на запитання історичних постатей: «Чому прапор УПА – червоно-чорний? Скільки королів було на українських землях? Хто навчив короля Франції Георга I читати? Чому Карл XII програв битву під Полтавою?» Особливі емоції викликала в учнів розповідь екскурсовода про наших сучасників, волонтерів, воїнів, які сьогодні

кують нашу перемогу. Дві години екскурсії пройшли на одному подиху. Скільки зусиль поклали творці музею для того, щоб передати цю неймовірну атмосферу любові до України, до нашої землі, до наших людей. У кожного залишилися відчуття причетності до славетної історії нашої Батьківщини та відповідальності за її майбутнє. Пишаймося, що ми українці!

Галина Кучерук,
класний керівник 8-Б класу

ВІЧНЕ МІСТО

Якщо ви не вважаєте Київ найкращим, ви просто ніколи не відвідували його восени. А от 5-Б і 5-Г пощастило разом з класними керівниками Єршовою К.М. та Большаковою Н.В. відчутти атмосферу Києва золотого. Бо восени він справді виблискує всіма відтінками золота. Екскурсія відкрила 5-класникам величні пагорби над Дніпром, мудру Лавру і Михайлівський золотоверхий собор. З якою шаною діти переступили поріг храму. Запалювали свічки, рухались навшпиньках, із захопленням оглядаючи мудрі образи святих. Але я скорботи зустріла нас болем і смутком, бо усвідомлення масштабів трагедії російсько-української війни неможливо передати словами. Учні були зосереджені і серйозні. На Софійській площі вразила княгиня Ольга в бронезилеті як символ незламності української нації, а ще згоріла ненависна російська техніка. Діти на власні очі побачили кінець

для тих, хто прийшов на нашу землю топтати її і знищувати. Гомін Андріївського узвозу невпинно поніс нашу екскурсію різнобарв'ям виробів, а потім знову було золото пагорбів Пейзажної алеї, залитої сонцем і красою опалого листя. З насолодою дівтора бігала поміж інсталяцій і каталась з гірок. І Київ посміхався дітям, які вперше були на екскурсії класами, шепотів теплим вітром: «Я люблю вас, маленькі кияни, я захищу вас своїми пагорбами, розважу парками, сховаю від зла під золотими церковними куполами і у листі». Ми повернемося до тебе, наш незламний Києве. Ми обіцяємо берегти тебе і шанувати.

Катерина Єршова,
класний керівник 5-Б класу
та Надія Большакова,
класний керівник 5-Г класу

ЗАГАДКИ ТРИПІЛЬСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Осінні канікули цього року були неперевершеними: 5-В мав змогу помандрувати рідним містом, відвідати музеї Трипільської культури та Вікентія Хвойки, в яких зібрано археологічні пам'ятки трипільської культури. Нам, відвідувачам, розповіли про життя та культуру цього давнього народу через експозиції артефактів, кераміки, прикрас, інструментів та інших знахідок. П'ятикласники дізналися про релігійні вірування, соціальну організацію, господарську діяльність та житлову архітектуру трипільської громади. Дорогою додому ми заїхали до музею Вікентія Хвойки. Стара ошатна хатинка присвячена життю і творчості видатного українського діяча, котрий і відкрив світові трипільську культуру. Відвідування музеїв викликало різні враження у дітей: це і захоплення від археологічних знахідок, (подекуди здивовані величезним часовим розмаїттям, що охоплює трипільську культуру), і свого роду – отримання знань (занурилися більше в історію, археологію та організацію давніх суспільств через інформацію, що надається в музеї), та й ігровий аспект (музеї пропонують інтерактивні виставки та експериментальні активності для дітей). Яку мету я переслідувала? По-перше, дуже хотіла, щоб діти познайомилися ближче, відпочили разом з користю; по-друге, долучилися до минувшини, до нашої

культурної спадщини. Раджу відвідати ці два музеї, бо словами неможливо розповісти про те, що варто побачити, а головне – відчути.

Людмила Литвинюк,
класний керівник 5-В класу

ДВА НАРОДИ – ОДНЕ СЕРЦЕ...

У багрянні осінні дні учні 7-Г та 8-Д класів відвідали Національний військово-історичний музей України, велич і краса якого просто зачарувала... Гімназисти із захопленням і гордістю дивилися на експонати, було представлено макет захисника і захисниці, де всі могли побачити, яке спорядження на собі носять наші герої. Серед експонатів багато снарядів, пайків та залишків особистих речей орків, які прийшли на нашу святую землю і в ній, сподіваємось, і залишаться вантажем «200». 2 поверх – занурив в історію минулого, де ми побачили еволюцію змін у нашій армії: від харчування бійців, до одягу на екіпірування, які були на початку та які є зараз. А на 3 поверсі знаходиться виставка військово-патріотичних предметів з 2014 року: гільзи різного калібру, кулі різного діаметру та потужності, прапори та шеврони багатьох підрозділів, парашути десантно-штурмових військ України. Родзинкою став експонат, наданий

турецькою фірмою «Baykal» – Bayraktar TB2, під гаслом «Два народи – одне серце».

Оксана Харчук, класний керівник 7-Г класу та Яна Микуленко, класний керівник 8-Д класу

ТРЕБА БАГАТО ВЧИТИСЬ, ЩОБИ ЗНАТИ ХОЧ ТРИШКИ

Це повідомлення є подякою нашим вчителям, нашій системі освіти. Доказом того є визнання досягнень українських дітей за кордоном. Марта Пархоменко, учениця тепер уже 8-А класу в нинішніх умовах навчається двічі. Онлайн в українській Козацькій гімназії та офлайн у середній школі Великобританії Barnsley Academy, www.Barnsley-academy.org.uk. Марта є культурним амбасадором України в академії, несе та поширює знання про традиції та звичаї українського народу серед британських школярів. Учителі академії відзначають високий рівень знань з усіх предметів. Марта виборола 3 місце з математики серед учнів 8-х класів. Попереду іспити з усіх предметів, але я впевнена, Марта впорається. «Усяка школа славна не числом, а славою своїх учнів,» – казав Микола Пирогов. Для Марти велика честь представляти українських учнів у Британії, нести славу гімназії та якості отриманих знань, якими ми завдячуємо всім нашим вимогливим та небайдужим викладачам. Дякуємо від щирого серця! Пишаємось Вами! Ви найкращі! Слава Україні!

Віта Долгушевська, класний керівник 8-А класу

ОСІННЯ ПОДОРОЖ...

10-Г клас осінні канікули провів у мандрівці на захід країни. Чарівне Закарпаття восени надзвичайне. Тільки тут за короткий час можна побачити відразу стільки дивовижних речей: синь озер в оточенні зелених гір, прекрасні старовинні палаци і чудові парки. Вразив гарний карпатський водоспад Шипіт, який знаходиться на річечці Пилипець у межах гірської долини Боржава. Це диво природи з живописними каскадами. Побували ми в Реабілітаційному центрі бурих ведмедів. Цим тваринам пощастило: вони потрапили до рук добрих і хороших людей після страждань, які випали на їх долю. А потім ще одне диво Карпатського краю – «морське око» – озеро Синевир. Воно є візитною карткою Українських Карпат і оповите легендами й переказами. Наступного дня ми переїхали до Ужгорода, де на нас чекала оглядова екскурсія Ужгородського замку. Він знаходиться на самій вершині замкової гори та гордо височіє над історичним серцем міста Ужгород. Третій день ми провели у Мукачеві. Мукачево – чудове

середньовічне містечко, справжнє серце закарпатського краю. Атмосфера міста просякнута історією і схиляє до неспішних прогулянок старовинними вуличками. Мене дуже вразили прекрасно збережений величний замок Паланок, з якого відкривається чудова панорама усього міста, і загадковий замок кохання у Чинадієво. Палац Шенборнів, збудований у стилі французьких замків, також нікого не залишить байдужим. У парку, що оточує замок, ви зможете вмитися з джерела, що повертає молодість і красу, про яке складено чимало легенд. Звичайно, ми з дівчатами не пройшли мимо цієї казкової локації. Втоmlені, але щасливі ми повернулися до Києва. Ця подорож до Закарпаття назавжди залишиться у наших спогадах про шкільні роки. Сподобалося усе! А особливо казкова і загадкова природа цього краю. Дякуємо Наталії Степанівні, нашому класному керівнику за організацію цієї поїздки. І чекаємо на нові подорожі разом!

Лілія Уткіна, учениця 10-Г класу

Команда гімназії – переможці прем'єр-ліги з футболу «Даринок»
Деснянського району міста Києва (керівники: О.П. Корнієнко, С.М. Морозова)

Заняття з тактичної медицини для учнів гімназії
проводять бойові медики Національної гвардії України

Благодійний ярмарок «КРОК ДО ПЕРЕМОГИ»

